

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 37.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL,
E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFHORST, J. H. VAN ROSSEM.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Zaterdag

30 Sept. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

- Rede, gehouden door den President van het D.S.C., den heer H. G. Nolen, bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden, op Vrijdag 29 Sept. 1911.
- Delftsch Studenten-Corps.
Halt even! door C. T.
Bekroonde inzendingen groenen-prijsvraag.
Een enkele nog eenigszins dragelijke inzending volge verder:
I. Weer bijgelegd, door Klok.
II. Lezen en Muziek.
Inventaris van ontvangen Groenen-inzendingen.
Begroetingen, door W. M. Roessingh van Ierson.
Weekverslag.
Aanvulling naamlijst Candidaat-leden.
- Gedachten en gedichten.
De waarde van bijvalsbetuigingen bij reproductieve muziek, door L. R.
- Uit de Delftsche wereld.
Ergernissen, door Flip, met naschrift.
Nederl. Vereeniging voor Luchtvaart.
- Van verre landen.
Bezoek van de Leidsche Vacantie-leergang aan Delft.
- Studiebelangen.
Rapport der organisatie ter behartiging van de studiebelangen der ingeschrevenen aan de T. H. 1908—1911.
- Technische Hoogeschool.
Prijsvraag.
Uitslag propaedeutisch examen.
- Ingekomen boeken.
- Berichten en mededeelingen.
Handleidingen-Vereeniging.
- Agenda.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN

President van het Delftsch Studentencorps,
den Heer N. G. NOLEN,

bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden,
op Vrijdag 29 September 1911.

Mijne Heeren, Leden en Eereleden van den Senaat, Leden der Corps-commissiën, Bestuurderen der Corps-vereeningen, Leden van het Delftsch Studentencorps!

Het is een grootsch moment in het leven van ons Studentencorps, dat ons hier bijeen brengt, het oogenblik waarop wij honderd drie en twintig nieuwelingen tot leden van dat Corps zullen maken. Terwijl wij hier die schare van candidaat-leden in ons midden zien, denken wij onwillekeurig terug aan den tijd toen wij zelf daar zaten en luisterden naar de woorden, die de president van het Corps tot ons richtte, als een laatste raad en waarschuwing voordat wij ons zouden storten in het vrije studentenleven. En dat leven is gekomen, heeft ons meegevoerd in snelle jacht, de jaren zijn voortgevlogen; een oogenblik staan wij nu stil op onzen weg en wij zien terug naar wat het verleden ons bracht. Dat stemt ons allen

ernstig, want of het droevig of blij is wat wij achter ons zien, het is toch voor ieder een moment van ernstige zelfbeschouwing, van oordeelen over eigen leven. Ik wil u niet spreken over wat wij zelve geweest zijn in die jaren, wij hebben het vrije leven gewild, het leven van overmoedige jeugd, zonder banden of leidsels, en wij zijn slechts aan ons zelf daarvoor verantwoording schuldig, wij zullen slechts van onze intieme vrienden dulden, dat zij daarover spreken. Maar hoe verschillend de wegen ook mogen zijn, die wij hebben betreden, toch hebben wij tezamen geleefd in één omgeving, één sfeer, die haar stempel op ons allen gedrukt heeft, toch zijn al die herinneringen uit deze jaren, misschien de meest stormachtige van ons leven, saamgegroeid rond één centrum van denken, ons Studentencorps, en wij gevoelen dat dit niet alleen is een hechte band voor ons die hier tezamen het feest onzer jeugd vieren, maar dat dit Corps tegelijk ons verbindt aan allen, die vóór ons hier student waren, en wier herinneringen aan hun jonge jaren zich alle vlechten rondom dit Corps, evenals verschillende klimplanten om één ouden eikenstam. Zij, die geboren zijn in één land, er opgegroeid in één natuur, die hebben gesproken één taal en al het schoone wat zij in hun leven gekend hebben, dáár hebben genoten, zij zullen dat land lief hebben, maar wij Delftsche studenten, wij zijn gehecht aan ons Corps, waarin wij die jaren doormaken vol emoties, vo. krachtige stormen in ons zelve, jaren waarin wij in zoo korten tijd tot mannen moeten gemaakt worden en die voor een zoo groot deel ons verder leven zullen bepalen.

Wij, die ons Corps zoo lief hebben, wij zien met angst telken jare een groote schare naderen, die daarin als nieuwe leden wil opgenomen worden, met angst, omdat wij zoo vreezen, dat zij niet voldoende het oude zullen weten te waardeeren, wij gevoelen dat zij nog niet die liefde voor het Corps kunnen koesteren, die in ons langzamerhand is opgegroeid, dat zij nog door niets met onszelf verbonden zijn, wij vreezen dat zij zullen breken het intiemste, het schoonste van ons Corps. Wij kunnen dan ook die schare vreemden niet direct in onze gelederen opnemen, wij moeten hun eerst iets toonen van onze wereld, hun eerst laten zien de tradities en gewoonten die bij ons bestaan, opdat zij, eenmaal student geworden, zich in ons midden zullen thuisvoelen, en de kiemen ontsproten zijn, waaruit hun Corpsenthousiasme zal kunnen opgroeien. Het is slechts een korte spanne tijds, die wij tusschen hun schooljongen-zijn en hun student- worden hebben gelegd, en ieder onzer zal dan ook zich nauwgezet hebben af te vragen, of hij in dezen tijd zijn plichten als Corpslid voldoende en juist heeft vervuld.

Er is zeker een opoffering voor noodig om aan een vreemde te geven, van wat men schoon in zichzelf voelt, maar toch ben ik ervan overtuigd dat velen uit liefde voor hun Corps, dit offer hebben gebracht, zij hebben aan de candidaat-leden en aan het Corps groote diensten bewezen, wij allen moeten hun dankbaar zijn. Zeer velen heb ik gezien in deze weken, die hun taak begrepen en de candidaat-leden zoo noodig wezen op hun bijna plantaardig bestaan, op hun jammerlijk gebrek aan algemeene ontwikkeling en hen tot het inzicht brachten, dat zij voor alles met kracht aan zichzelf hadden te verbeteren wat verkeerd of gebrekkig aan hen was; die hen ook hebben gewaarschuwd voor de gevaren, die het studentenleven met zich kan brengen, en hen hebben ingewijd in de eigenaardigheden onzer samenleving. Helaas, ook moesten wij zien hoe sommigen slechts door ruw en luidruchtig optreden hun gebrek aan capaci-

teiten meenden te kunnen verbergen en wij vragen ons af, waarom zij, die niet in staat zijn als oudere en hoogerstaande personen met de candidaat-leden om te gaan, zich niet liever op den achtergrond houden in den groentijd.

Onze Senaat heeft gemeend, tegen elk ruw optreden tegenover de candidaat-leden te moeten opkomen, overtuigd als wij waren daarbij den wil van het grootste en beste déel der Corpsleden te volgen. Moge steeds algemeener de opvatting worden, dat elk lichamelijk geweld tegenover de candidaat-leden moet nagelaten worden, niet alleen om ongelukken te voorkomen, maar in hoofdzaak, omdat een dergelijk optreden onder beschaafde menschen niet thuis hoort en allermint tegenover groenen, die toch steeds een zekere positie van afhankelijkheid innemen. Wij moeten echter allen danken voor de onbeperkte gewilligheid waarmede gij steeds onze aanwijzingen hebt gevolgd, hetgeen mij een nieuw bewijs heeft gegeven van het groote gevoel van eenheid dat in onzen kring heerscht, een eenheid, die gij verpersoonlijkt voeldet in uw bestuur.

Mijne heeren, ik wil mij nu richten tot de candidaat-leden, in de hoop dat uw aller steun mijn woorden te hulp zal komen, om hen een studententijd te doen genieten, schoon op zichzelf, schoon ook als het begin van hun verdere leven.

Candidaat-leden!

Moge deze dag voor uw geheele leven een wonder-schoone herinnering blijven, moge het steeds weer in u juichen, als gij later denkt aan het uur uwer inauguratie: toen, toen werd ik vrij, toen werd ik mijzelve. Gij zijt gegaan door het leven zonder het te kennen, geleid door uw ouders, die u steunden en den rechten weg wezen, die u verborgen wat ellendig en gemeen was, of het u toonden met een stem van ernstige waarschuwing. Zij hebben u ook wel het schoone rondom u geweest, maar het was door hunne oogen dat gij leerdet zien, met hunne opvattingen dat gij leerdet oordeelen en veel hebt gij van hen aangenomen zonder dat gij er zelf over nagedacht hebt.

Gij zijt geweest als een knaap, die aan de hand van zijn vader een groote wandeling maakt. Hij behoeft niet den weg te zoeken, hij let er niet eens op hoe hij gaat en bemerkt niet, hoe soms de weg is vergroeid en onduidelijk, hoe er vele zijwegen en tweesprongen zijn, hij loopt mee met zijn begeleider, die den weg zoo zeker kent. En als zij bij avond komen door donkere bosschen, waar de wind suist door de boomtoppen, als was er een stil klagend, een weenen van dooden in den nacht, wordt hij even bang; maar dan drukt hij zich tegen den sterken metgezel, hij voelt zich weer veilig en stapt door, vol vertrouwen, de booze gevaren kunnen hem niet bereiken. Dan komen ze aan de moerassen en zijn vader leidt hem langs den vasten weg ertusschen, wijst op de gevaarlijke poelen, waar zoo verlokkelijk de mooie waterbloemen uit opgroeien, en de knaap denkt, dat het niet moeilijk moet zijn dezen weg te vinden; toch kijkt hij even begeerlijk naar de mooie planten, maar hij zal ze niet plukken, omdat zijn vader hem meevoert. Nu zijn zij boven op een heuvel gekomen en ver gestrekt zien zij het land voor zich, eerst de golvende heuvels, hier groenbebosscht, daar in paarsen heideglans, met de donkere, in snellen gang erover glijdende wolkschaduw, en daarachter het vlakke land tot waar het zich verliest in het nevelig verschiep. Zijn vader wijst hem dat alles, laat hem zien den rijkdom van kleuren en lijnen en tracht hem mee te doen voelen, het wijde, het grootsche, dat er als stemming in leeft. Langzamerhand voelt hij mee met zijn vader, hij ziet ook het schoone van wat men hem aanwijst, en hij gevoelt iets als blijdschap over wat hij daar ziet, maar het is een blijdschap die niet uit hem zelf komt, die niet de kracht heeft van een genot, van een verheffing tot wond're gedachten, het is hem gegeven door een ander, zooals ook de maan slechts bleek de felle zonnestrallen terugkaatst. Zoo gaat de knaap voort, maar eindelijk komt er een oogenblik, dat zijn begeleider hem verlaat, hem de laatste ernstige waarschuwing geeft en dan hem alleen zijn pad doet vervolgen.

Zoo ging het ook met u, uwe ouders hebben ook u ten slotte alleen verder moeten laten gaan. Gij zijt een oogenblik ontroerd geweest, toen gij uw geliefd tehuis verliet, de laatste ernstige woorden van uw vader doordrongen u even van het bewustzijn, dat gij een geheel nieuwe periode van uw leven inging, dat er werkelijk voor u niet alleen vreugde lag weggelegd, maar dat ook gevaren en moeilijk-

heden u wachten. Toen zijt gij heengegaan van uw tehuis, en gij liet achter u uwe heerlijke kinderjaren, achter u, de teedere zorgen van uw moeder en den krachtigen steun van uw vader. Maar spoedig was u smart weer verdreven, gij zaagt voor u steeds die heerlijke toekomst: student te worden! Gij hadt er al zoo lang over gedacht, hoe goddelijk dat wel moest zijn; temidden van uw eentonige schoolleven had het soms met plotseling fel licht geschenen uit die verre wereld van vreugde en eeuwige jolijt, als verhalen uw ooren bereikten van studentenfeesten, verhalen, die waren als legenden uit een mystieke wereld van genot en uw grootste verlangen was, eens dat te kunnen bereiken, student te zijn! Nu, nu zoudt ge dan werkelijk die lichte hallen betreden, en gij meendet uzelf sterk door al de opvattingen en raadgevingen die men u had gegeven; zij hadden steeds u den rechten weg gewezen, waarom zoudt gij dien nu niet vinden.

Zoo zijt gij in Delft gekomen, en uwe toekomstige makers hebben u ontvangen met een groentijd. Dit waren misschien voor velen uwer de eerste weken van tegenspoed in hun leven, de eerste ernstige moeilijkheden, waarmede zij hadden te kampen. Ik heb tot u gesproken over dien groentijd op den dag uwer inschrijving, misschien zult gij nu beter begrijpen wat ik toen zeide.

Ik heb u er toen o.a. op gewezen, dat wij juist in dien groentijd, wanneer gij geplaatst wordt voor allerlei moeilijkheden, wanneer gij in 't nauw wordt gebracht en u eenzaam gevoelt, dat wij dan u leerden kennen, zooals het anders onmogelijk zou zijn; dat er dan wel uit moest komen wat er flink en oprecht, of laf en kruiperig in u is. Nu wil ik daar bij voegen, dat gij in dien tijd veel kunt zien van de karakters der studenten. Zij hebben in deze weken een zekere macht over u gehad, een zeker natuurlijk overwicht, en ge hebt kunnen zien hoe zij daarvan gebruik maakten. Het is een van de gevaarlijkste momenten voor een mensch, wanneer hij macht over een ander heeft; bedenkt dit in de jaren dat gij ontgroener zult zijn, en onthoudt uit uw eigen groentijd, hoe gij niet zult moeten optreden tegenover groenen, en hoe gij het best uw taak van ontgroener zult hebben te vervullen.

Gij zijt verbaasd en verschrikt geweest, die begrippen en opvattingen, die u zoo onomstootelijk toeschenen, te hooren bestrijden en u overtuigd te zien van hunne valsheid; met wanhoop zult ge uzelf soms hebben afgevraagd, als steeds weer het „waarom” in uw ooren klonk: „waarom, ja, waarom heb ik dit alles zoo beoordeeld; zonder overwegen heb ik het aangenomen, omdat het de algemeene opinie is, omdat ze het thuis me zoo geleerd hebben.” Men vroeg u, waarom ge een zedelijk leven wildet leiden, en velen uwer hadden nooit daarover gedacht, hadden als eenige rede daarvoor: dat het zoo hoorde of dat het nu eenmaal niet netjes was anders te zijn. Ge zult misschien dan gevoeld hebben het armzalige van dit verweermiddel tegen verleidingen waarvoor zooveel sterkere karakters zijn bezweken, ge zult even het besef gehad hebben, dat ge wel bijster zwak zijt, om zelf uw weg te moeten vinden.

Het is goed dat gij in deze weken hebt leeren inzien, dat ge uzelf krachtiger hebt te maken, dat ge over zeer veel dingen zult hebben na te denken en een opinie er over zult moeten vormen, voortgekomen uit uzelf en daardoor sterk voor u om op te steunen; dat ge ook aan uw algemeene ontwikkeling, van lichaam en geest, nog zeer veel zult hebben te verbeteren, om als mensch de maatschappij te kunnen ingaan.

Het Corps zal u tot dat alles in staat stellen. Gij zult er uw geestelijk leven tot een zeer veel hooger peil kunnen opvoeren, een groot aantal Corpsverenigingen stellen u direct daartoe in staat. Gij hebt met sommige daarvan reeds in uw groentijd kennis gemaakt, andere zult gij spoedig daarna leeren apprecieeren. Zij stellen u in de gelegenheid in een kring menschen, die uw vrienden kunnen worden, de muziek te beoefenen, of om verschillende bekende mannen te hooren spreken voor de studenten, of om u te bekwamen in het debatteeren, of om uw schaaak-capaciteiten te vergrooten. In één woord uw kennis kunt gij, door te nemen wat onze verenigingen u bieden, sterk vermeerderen, en u zelf er een ruime mate van algemeene ontwikkeling door verschaffen.

Maar ook hier weer moet uw gezonde geest in een gezond lichaam huizen, en gij zult dan ook in de behoefte aan lichamelijke ontspanning en oefening ruimschoots voor-

zien vinden. Op alle gebieden van sport zult gij hier uw lichaam kunnen sterken en trainen.

Gij zult echter niet alleen moeten nemen van deze vereenigingen, gij zult ze ook moeten steunen door er uw krachten aan te geven. Ook moet gij allen medewerken om den jaarlijks uitgegeven Almanak, die studentenpraestatie, bij uitnemendheid, die onszelf en de buitenwereld in staat stelt om te zien wat er in de studentengemoederen omgaat, zoo goed mogelijk te maken en zult gij niet moeten aarzelen in de studentenpers uiting te geven aan gedachten en gevoelens die in u leven.

Maar het is niet alleen de directe ontwikkeling, die de vereenigingen u geven kunnen, die voor u van waarde is. Zij alle tezamen vormen het Studentencorps, zij tezamen zullen u tot mensch moeten maken. Ik wil u hier afzonderlijk nog noemen de Societeit Phoenix, de grootste en belangrijkste onzer vereenigingen, die u haar uitstekende bibliotheek en leeszaal aanbiedt, maar die vooral het middelpunt zal zijn van uw samenkomsten, hetzij in gezelligen rustigen kring, of bij de daverende feesten, als gij al uw dolle vreugde moet uitvieren in breed gezwaai en luidruchtig gejuich.

Op de Societeit zult gij grootendeels uw Corpsleven moeten vinden en ik moet u met den meesten nadruk er voor waarschuwen, te veel op uw kamers in clubfeestjes bijeen te hokken, want slechts op de Societeit kunt gij een grooten kring van kennissen krijgen, die zich ook buiten uw club en uw jaar uitstrekt. Ik wil u geenszins raden uw kamer leeg en ongezellig te laten en op de Societeit al uw tijd door te brengen, alleen dáár de voordeelen van het studentenleven te willen vinden. Gij zult uw kamer zoo gezellig mogelijk moeten maken, zoo veel mogelijk in overeenstemming met uw smaak en karakter, want het is dáár, dat gij na tijden van feest en onrust, stil met u zelf alleen zult willen zijn, om er de weldadige intimiteit te gevoelen van al die dingen, die van u zijn en die ge zoo lang al hebt bezeten, van de kalme stilte, die er hangt rondom uw suizende bureaulamp. Op uw kamer zult ge ook uw meest hechte vriendschappen sluiten. De vrienden, die gij in uw studententijd vindt, zijn vrienden voor uw leven. Ge zult later altijd gaarne terugdenken aan die genoegelijke avonden, die gij met uw vrienden op uw stille kamer hebt doorgebracht, als gij voor elkander uw hart uitstortet, verteldet van uw intiemste gedachten en gevoelens, zooals gij dat later in het leven misschien nooit meer deed. Wanneer gij in uw studententijd eenige werkelijke vrienden moogt vinden, dan zult gij steeds met nog meer vreugde aan dien tijd terugdenken. Ik zeide, uw kamer is voor dat meer intieme leven, de aangewezen plaats, maar uw feesten behooren thuis op de Societeit, daar behoort ge te vertoeven als uw mede-corpsleden in feestvreugde bijeen zijn, daar zult gij geregeld moeten komen om er het leven van het geheele Corps te kunnen aanschouwen.

In dat Corps zult gij kunnen zien die honderden anderen, allen verschillend in karakter, maar allen jong, allen in dezelfde overgangperiode van hun leven. Dat zal voor u, als gij langzamerhand iets leert begrijpen van het merkwaardige, het interessante dat er ligt in dien stroom van krachtig, jeugdige leven, die ook u meevoert, zijn, de leerschool voor uw later maatschappelijk leven, de omgeving waarin ge tot mensch wordt, in den schoonsten, algemeensten zin van het woord. Wanneer gij meemaakt, al wat onze studentenkring u geven kan, dan zult gij meer wijsheid voor het leven hebben verkregen, dan gij ergens anders in zoo korten tijd zoudt kunnen vergaren.

Gij zult echter alles wat de studentenwereld u kan bieden moeten meeleven, gij zult moeten begrijpen, dat de studie u tot een kundig man kan maken, maar dat, wanneer gij u alleen daaraan wijdt, gij tevens tot een onbruikbaar mensch zult worden. Gij, die later als ingenieur midden in het leven zult staan, in voortdurenden strijd uw weg zult moeten kappen, gij die veelal zult geplaatst zijn boven een groot aantal werklieden en zult hebben te oordeelen over maatschappelijke vraagstukken, die later in alle oorden van de wereld als leiders zult hebben op te treden, gij moet u voor alles den eisch stellen mensch te worden. Gij zult als Corpsleden daartoe de meest volkomen gelegenheid hebben, laat die niet voorbij gaan, na eenige jaren is het te laat om nog te herstellen wat in den tijd voor dat gij volwassen waart bedorven werd. Gij zult moeten zorgen, dat gij tegelijk met den ingenieurstitel den eere naam van ontwikkeld mensch in de maatschappij kunt dragen.

Er zullen er hier geweest zijn, die u zeiden, dat het

drukke Corpsleven niet met uw studie zou zijn te vereenigen, dat gij, om u geheel aan het Corps te kunnen wijden vele jaren aan die studie zoudt hebben toe te voegen, of die zoudt moeten verwaarloozen. En uw studie is toch inderdaad het eerste en belangrijkste doel waarvoor gij hierheen gekomen zijt. Maar ik wil voor u herhalen de woorden die ik eenigen tijd geleden tot de Corpsleden richtte, en als mijn vaste overtuiging uitspreken, dat gij u voldoende kunt wijden aan uw Corpsleven en toch de studie niet behoeft te verzaken, indien gij slechts niet vervalt in het zoo vreeselijke „lummelen”. Als gij feestviert, geniet dan de vreugde met volle teugen, als gij gezellig met uw clubgenooten bijeen zijt, loopt dan niet weg uit die weldadige omgeving, maar vervalt niet in een bestaan, dat al wat schoon en uitbundig moest zijn, tot verveling en sleur maakt. Werk met kracht aan uw ontwikkeling, juicht over uw vrijheid, geniet van gezelligheid, viert bot in wilde jacht uw lust tot feesten, maar wordt nooit een lummelaar. Gij zult ze over eenigen tijd kennen, die van verveling in hun bed liggen, hangen op de Societeit zonder lust tot gesprek of stille genoegelijkheid; naar den Haag trekken uit luiheid en er zich avond aan avond vervelen met niets doen. En als gij niet daartoe komt, dan zult gij u kunnen geven aan uw Corps, aan uw club, zonder uw studie te vergeten; gij zult rijker dan leven door de tegenstellingen, die zoo in uw bestaan gebracht worden. En wanneer eenmaal de jaren komen dat het Corps en de vereenigingen u noodig hebben als bestuurders, en gij daaraan werkelijk tijd zult moeten geven, een tijd die allermint voor u verloren zal zijn, dan zult gij die taak kunnen aanvaarden, omdat gij uw vorige jaren niet hebt verknoeid.

Behalve de Corpsvereenigingen, waarin gij uw kennis en ontwikkeling op allerlei gebied zult kunnen vergrooten, zijn er nog vele andere gezelschappen, die u veel schoons aanbieden. Zoo in de eerste plaats de provinciale en plaatselijke gezelschappen, die in één kring de studenten vereenigen, welke aan dezelfde streek of plaats de herinneringen aan hun jeugd, aan dat andere leven, thuis bij hun familie verbonden hebben. Het zal voor u een eigenaardig en aangenaam gevoel zijn, in een milieu te verkeerren, waarin gij over dat alles kunt spreken en waar gij verhalen uit uw zoo geliefde woonplaats elkaar kunt vertellen. Gij zult er steeds toch voor hebben te waken, dat gij niet door uw studentenleven, uw tehuis en familie gaat vergeten.

Ik gaf u hier eenige raadgevingen als het ware voor de practijk van uw student zijn; maar, zoo zult gij mij misschien vragen, hoe hebben wij nu ons zelf te gedragen, hoe hebben wij ons voor te doen, om in studentenkringen gezien te zijn. Dan antwoord ik u: doet u niet op een bepaalde manier voor, bedenkt niet hoe gij u gedragen zult, maar geeft u zooals gij zijt; ik ried u bij uwe inschrijving als eenigen algemeenen regel in den groentijd aan, steeds eerlijk te zijn, ik herhaal dat ook voor uw studententijd. De studentenwereld is eerlijk en open, men zegt er elkaar de waarheid als het noodig is, men wil er geen opgeschroefde vriendelijkheid of beleefdheid. Gij zult u misschien door uw oprechtheid eenige vijanden bezorgen, des te meer vrienden zult gij er door verwerven. Het is u wellicht opgevallen in den groentijd, dat niets u zoo kwalijk genomen werd dan „likken”, omdat men onder studenten zoo'n sterken afkeer heeft van dit in de groote maatschappij zoo algemeen verbreid kwaad. Tracht nooit door voorgewende vriendelijkheid en vleierij personen voor u te winnen, die, naar gij meent, u bestuursambten zouden kunnen bezorgen of op eenige andere wijze u van dienst zouden kunnen zijn, het zal u de algemeene verachting op den hals halen. Het is juist het groote voordeel van de studentenwereld boven de groote maatschappij dat wij er volkomen onafhankelijk zijn, ook van elkaar, dat elk zich er geven kan zooals hij is. Het is overal in het leven gemeen en laag om oneerlijk te zijn, bij ons wordt het in het geheel niet geduld en is het steeds gevaarlijk voor uw loopbaan als student, tot bedriegerij en vleierij uw toevlucht te nemen.

Er zullen er onder u misschien zijn, die meenen, dat een levenswijze, die dóór hoogstaande menschen slecht genoemd wordt, onder studenten wel groot staat, studentikoos en flink gevonden wordt, die meenen, dat het verkeerd zou zijn zich te verzetten tegen opvattingen, die zij in hun binnenste afkeuren, maar die nu eenmaal in enkele kringen, waarin zij toevallig leven, heerschen.

Zij, die zoo denken, begaan een noodlottige vergissing: wat werkelijk slecht is, wordt ook onder studenten slecht gevonden, al zijn niet allen bestand tegen het aantrekkelijke, dat dit slechte, met zijn bedriegelijken glans, voor hen heeft. Een goed leven zal u de hoogachting van het grootste en beste deel van het Corps bezorgen. Zij, die u mochten toejuichen bij uw verkeerde daden, behooren, daar kunt gij zeker van zijn, tot de slechtste elementen onzer samenleving; wanneer gij u bij hen voegdet, dan zoudt gij onvermijdelijk ook daartoe gaan behooren.

Nog eenige oogenblikken en gij zult zijn leden van het Corps, daarmede zult gij, zooals ik zeide, het tijdperk van vrijheid intreden, dat door uw studentenjaren gevormd wordt. Het besef van die vrijheid zal over u komen als een groot en onstuimig geluk. Gij zult een storm door u voelen varen, die alles wat er kleingeestig en bekrompen in u is zal wegvagen, en u zal vervullen van een wijd gevoel van ongekend genot. Gij zult uw vreugde uitjuichen tezamen met hen die met u dit vrije leven viëren in één roes van feesten. Maar toch zult gij nog niet begrijpen de ware beteekenis van die vrijheid, den geweldigen invloed, welke die op u zal uitoefenen; slechts langzamerhand zal dat tot u doordringen en zult gij begrijpen, hoe juist die studentenvrijheid menschen doet opgroeien, met een zelfstandig door eigen kracht gevormd karakter, menschen, die zichzelf kennen en die bewust van eigen krachten, de maatschappij kunnen ingaan. Dat zal voor u zijn de schoone bewustwording dat gij aan uw studententijd voor uw geheele leven het meeste verschuldigd zijt, dat zal u geven die sterke liefde voor ons Corps, waarin dat alles tot stand kwam, zooals wij ouderen die gevoelen.

Ik wil u het beeld herhalen van den knaap op zijn wandeling. Nu moet hij voort zonder leidsman, en vele anderen, hem gelijkend, gaan met hem. En weer is de weg vergroeid, zoodat hij met moeite hem zoeken moet en soms hem geheel en al verliest; weer komen de tweesprongen en hij weet niet welken kant hij moet gaan. Hij aarzelt en zoekt en begrijpt niet hoe hij vroeger niet gelet heeft op al die moeilijkheden. De anderen zoeken ook, zij gaan verschillende wegen en als zij soms een eind samen zijn getrokken, valt het hem dubbel zwaar een anderen weg in te slaan als zijn makkers, wanneer hij meent dat die verkeerd gaan. Zoo komen ook de moerassen, slechts langzaam verder gaande kan hij het vaste pad vinden; wat zijn nu de planten mooi aan den kant, het is een harde strijd voor hem, of hij voort zal gaan of die vreemde, aantrekkelijke bloemen plukken. En hij ziet, hoe sommige van zijn kameraden op zij stappen om ze mee te nemen en na lange benauwde worsteling in 't moeras verdwijnen. Maar allengs gaat hij met vasteren tred; eerst was hij bangst in de sombere bosschen en zocht er vergeefs naar den sterken beschermer, die vroeger zijn vrees wegnam en hij twijfelt telkens aan zichzelf, of hij ooit wel zijn doel zal bereiken. Maar steeds meer gaat hij vertrouwen op eigen krachten, op eigen inzicht. En als hij nu weer over de heuvels komt met het wijde uitzicht, dan komt er een ontzaglijk gevoel van genieten in hem op, dan doortrikt hem het geluk van deze onbegrensde, nooitgekende schoonheid. De weg is moeilijk geweest, des te geweldiger is nu de indruk die de natuur op hem maakt. Die wijde vlakten en heuvelrijen met het jubelende zonlicht, dat waar het neerstraalt alles in kleuren en pracht doet opleven, de enkele schaduwvlekken ertusschen als zwarte onheilspellend dreigende massa's, het is alles één grootsche bezieling, die onweerstaanbaar in hem opleeft.

Zoo zal het ook met u zijn, nu gij vrij en zelfstandig door het leven zult moeten gaan, groot zullen de moeilijk-

heden en gevaren zijn, die u wachten, maar intenser uw genieten van het schoone in het leven.

Wanneer gij in de jaren, die u wachten, tot menschen wilt worden, dan moet gij beginnen met te beseffen, welk hoogstaand wezen een mensch kan zijn, welk verheven leven er kan wonen in zijn ziel.

Gij allen hebt vele stemmingen en openbaringen van schoonheid genoten, gij hebt gevoeld dat bijzondere en hooge gevoel dat hierdoor in u opkwam, en als gij dan bedenkt, dat die stemming, die schoonheid niet ligt in de dingen zelf, dat die dood en wezenloos zijn, dat die grootsche stemmingen, dat heerlijke schoonheidsgevoel dus uit u zelf komt, dat gij in u de macht hebt om dat alles zoo te zien en zoo ervan te genieten, dan moet gij wel tot het bewustzijn komen van een zeer sterken levenskracht in u zelf, van de heerlijke hoogheid die een menschenziel kan bereiken. Gij zult dan ook inzien, dat al uwe krachten, al uw streven daarop gericht moet zijn, uzelf als mensch steeds hoger te maken, dat zult gij als uw heiligste levensdoel moeten beschouwen, daarnaar zult gij uw leven hebben te richten, en wanneer gij dat goed voor oogen hebt, dan zult gij u wachten om zoò te leven, zoò te handelen, dat gij uzelf verlaagt om daardoor uw heerlijkste gave, uw hoogmenschelijk gevoelens te verliezen, en daarmede uw levensgeluk, dan zult gij bezitten een machtig levensbeginsel, hecht en sterk voor u om op te bouwen.

Slechts wanneer wij vrij zijn, wanneer niet anderen voor ons waken, maar wij onszelf moeten besturen, wanneer wij in onszelf steun en geluk moeten vinden, kunnen wij tot een zoo hoog levensideaal komen. Gij zult het hier kunnen vinden. Hier in uw Studentencorps zult gij kunnen zien die honderden, die met u gaan naar hetzelfde doel, het is de schoone roeping van het Corps die allen bijeen te brengen, het leven van die enkelingen te vereenigen tot één machtigen stroom van jong leven en dien stroom te voeren tot grootsche idealen en een gelukkige toekomst.

Eén van de mooiste gevoelens in een mensch is zeker ook de vreugde, de krachtige stormachtig in ons opkomende blijheid over onze jeugd, onze toekomst, over ons leven, en nu gij allen een zoo heerlijken tijd van uw bestaan te gemoet gaat, nu sinds dezen dag de verwezenlijking uwer idealen mogelijk zal worden, nu moge de vreugde opstijgen uit u allen en een daverend feest van uw intrede in de studentenwereld getuigen, een feest waardig dezen onvergetelijken dag.

Candidaat-leden.

Ik verzoek u thans allen op te staan.

Wij zullen de poorten van onze maatschappij voor u openen, wij weten dat het Corps u steeds meer dierbaar zal worden, moge het u maken tot mannen, den naam van mensch waardig, en legt allen voor u zelf de plechtige gelofte af dat gij steeds de belangen van het Corps naar krachten zult helpen bevorderen, dat gij de eer van het Corps steeds zult hooghouden.

Candidaat-leden. Met dezen hamerslag inaugureer ik u tot leden van het Delftsch Studentencorps.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 30 SEPTEMBER 1911. No. 37.

Delftsch Studenten-Corps.

Halt even!

Aan de nieuwe leden van het D. S. C.!
Halt even!

Wanneer Gij na deze twee veelbewogen dagen, de sluit-
steen van drie veelbewogen weken, U in het studenten-
leven stort!

Ik wil dat Gij even zult luisteren: kalm en rustig — als
luisterend naar een zacht maar doordringend geluid — het
S. W. opnemend, om de voor U gedrukte woorden aan-
dachtig te lezen.

Gij zijt er! Lid van het Delftsche Studentencorps, vrij,
los, zelfstandig onderdeel der Delftsche wereld.

En uit al het geroezemoes in uw hoofd, zullen langzaam
herinnerend te voorschijn treden de woorden door den
president van den Senaat tot U gesproken. Houdt deze vast!
Dat oogenblik keert nooit, deze woorden tot U te hooren
en te weten spreken geschiedt maar eens!

Houdt ze vast!

Om deze raad te geven eischte ik uw aandacht!

Nog iets.

Leest wat hieronder volgt, ik leg het U voor zooals ik
het zelf heb gevonden. Waar of waarin het doet er niet toe.
't Is eenvoudig en juist!

Voor jonge menschen die het leven willen zien.

Jonge menschen begaan een groote fout, wanneer zij
meenend, dat het noodzakelijk is om persoonlijk kennis te
nemen van de donkere en verkeerde zijde van het leven.
Menigeen die in den afgrond geblikt heeft, heeft zijn evenwicht
verloren en is er in te pletter gevallen. Een jonge man, die
met een loods op een onzer groote booten sprak, vroeg hem:
„Hoe lang is u loods geweest op dit water?” De oude man
antwoordde: „Vijf en twintig jaren en ik heb verscheidene
tochten gemaakt voordat ik loods was.” „Dan”, zeide de
jonge man, „moet u iedere rots en zandbank op deze rivier
kennen”. De oude man glimlachte om de onnoozelheid van
het jonge mensch en antwoordde; „O neen, ik ken ze niet
alle, maar ik weet, waar het water diep is”.

Dat is het, wat we noodig hebben, het veilige pad te
kennen en te bewandelen.

Voort weer, 't Delftsche leven in!

C. T.

BEKROONDE INZENDING GROENENPRIJSVRAAG.

Segellied.

Ueber das Wasser rauscht leise mein Boot,
Vor dem Winde;
Auf den langen Wellen schaukelnd
Ganz gelinde;
In den blauen sonnigen Ferne
Weisse Segel,
In der Ferne so sonnig und blau
Wie die Augen meiner Pau.

Weit hinter uns schimmert der Dünen blonde Kette;
Weisse Wölkchen machen wie wir,
Segeln mit Möwen um die Wette.
In die weite, weite Ferne Pau mit ihren Augen schaut;
Höre Pau,
In dieser Segel Schatten
Wardst du meine Braut.

Wieder drehen wir das Boot und Kreuzen in den
Wind hinein;

Die Wellen vor dem Bug zerschellen,
Das Wasser spritzt weiszhell herein,
Die rote Wimpel flappert lachend in der Brise.
Straff sind die Segel nun gespannt,
„Und trotzdem” is mein Boot genannt;
Ehr' wollen wir dem Namen machen,
Gelt Pau?
Sogar im Sturme können wir noch lachen.

—o—

Mein Lieb.

Warum schaust du denn so trüb?
Warum tränen deine Augen,
Die ich nur hab' gekannt
Wenn sie so seelenvoll, unendlich viel verheiszend
zu mir sah'n?
Im groszen, tiefen Meer des Glücks das sie mich
raten lieszen
Ertrank ich gleich als ich den ersten Tropfen
kosten wollte;
Und nun, mein Lieb?
Ist dies der Boden den mein vielgeträumtes
Glück nie haben sollte?

Wie wunder schaust du mich jetzt an;
Oh, du, dein seelisch' Lächeln kehrt zurück —
Ich küsse dich mein Lieb, mein Lebensglück!

ALEXANDER VANZOMER.

Een enkele nog eenigszins dragelijke inzending volge verder:

I. Weer bijgelegd.

't Woud was in rep en roer. De Elfenkoningin had
aan koning Man der Dweren den oorlog verklaard, om-
dat hij haar rechten op den troon niet kon of niet wilde
erkennen. In overoude tijden waren van uit het Zuiden
de Dweren komen aanrukken, bezit nemend van het
donkere, zware Woud, het schijnbaar onbewoond vindend,
om er hun nieuw rijk te grondvesten, en de Elfenstam,
nog onbekend met wapengekletter en strijdgedruisch had
een toevlucht gezocht dieper het Woud in, in den beginne
iedere aanraking met de veroveraars vermijnd. Lang-
zamerhand echter waren ze driester geworden en hadden
meermalen haar wettig recht op de heerschappij den
Dweren voorgehouden, evenwel zonder enig gevolg, totdat
onder het krachtige bewind van koningin Suffragia een
deputatie aan koning Man der Dweren de erkenning der
rechten harer koningin was komen eischen. Minachtend
had de koning deze geloochend en daarop stelde koningin
Suffragia, na een gloeiende toespraak tot de volksvergadering,
haar volk voor het dilemma: „Vrije vrouwen en oorlog of
onderdrukt en geminacht in vrede”, waarop met algemeene
stemmen tot den oorlog besloten was.

In allerijl werden in alle richtingen boden uitgezonden
om een sterke strijdmacht te verzamelen en bondgenooten
te winnen, zoodat weldra beide volken gereed stonden: de
Elfen versterkt door een afdeeling venijnige wespen, de
Dweren door een schare dikke bruine Meikevers, die door
hun ontzagwekkend gebrom eerst schrik en verwarring
zouden stichten in 's vijands leger, waarna de Dweren zelf
met vliegende vaandels zouden aanrukken om hunne tegen-
standsters totaal te verpletteren en uiteen te drijven.

Zoo stonden dan op een mooien Mei-morgen de beide
legers tegenover elkaar aan den rand van een boschweide,
de Elfen gewapend met lange speren gezeten op groote
glazenmakers, schitterend in de gulden zonnestrallen van
bonte wapenrokken en glanzende zilveren schilden, de
Dweren somber en dreigend in donkere harnassen en
leeren helmen, hun bijlen en knotsen blikkerend in de zon.

Slecht één was er, die, gehuld in gouden borstkuras, een schitterende helm op het hoofd, waarin een diamant straalde en fonkelde — zooals weleens na een zwaren donderbui de wolken breken en de zon een straal schiet over de donkere aarde zoo ook straalde de diamant over de donkere scharen krijgers — scherp afstak, de koning.

Signalen klonken en snel rukten beide legers op, weldra slaags rakend en elkaar met hevige woede bevechtend. Den geheelen dag duurde de strijd en pas toen de schaduwen langer werden en de zon ter kimme neigde hield het slaggedruisch op en trokken beide legers vermoeid en afgemat in hun kampen terug. Maar koning Man, vol bewondering en waardeering over den manhaftigen tegenstand door de Elfen geboden, zond zijn herauten naar de Elfenkoningin, om de vredesvoorwaarden voor te dragen en den volgenden dag werd tot aller vreugde en voldoening de overeenkomst gesloten, zoodat tot nu toe in vrede en eendracht koningin Suffragia en koning Man over het Woud heerschen.

KLOK.

H. Lezen en Muziek.

Hoe heerlijk is 't lezen! Wat verrukkelijk is 't toch een boek voor je te kunnen nemen, om daarin geheele levensgeschiedenissen, en tafereelen in gedachte te zien afspelen; je te kunnen verdiepen in de denkbeelden van een schrijver, met hem de karakters van de personen die in 't boek voorkomen te beschouwen en zodoende al lezende een massa menschenkennis op te doen; kleinigheden te leeren, die anders zoo opzettelijk geleerd moesten worden! Je oogen worden dan geopend voor dingen, die je zoo gewoon in 't leven onopgemerkt voorbij laat gaan.

Wat is heerlijker, dan, met de personen uit zoo'n geschiedenis mee te leven en je in hunne omstandigheden te verplaatsen; met hen in angst te zitten en in hunne blijdschap te deelen als er vreugde komt!

Wat is 't een genot, om je de toestanden op je gemak te kunnen indenken, de keurige natuurschilderingen en de beschreven huiskamertjes voor je oogen te zien en ze in verbeelding te bewonderen, zóó door een boek geboeid te worden, dat je er als 't ware in leeft en dat ze tot je spreken! Zeker is lezen dan verrukkelijk!

Hoe duidelijk en makkelijk is dat alles in sommigen boeken, voor den geest al klaar gemaakt, terwijl andere, vooral die, waarin eene verbloemde voorstelling wordt gegeven, soms zoo moeilijk te verstaan zijn.

Dit alles is ook van toepassing op muziekstukken, waarin wij bij 't hooren er van ook wel degelijk geheele tafereelen of zelfs levensgeschiedenissen met aangrijpende lotgevallen, in verbeelding zien afspelen of, waarin de eene of andere natuur- of karakterschildering of gemoedstoestand uitgedrukt wordt. Doch dit wordt dan niet in woorden tot ons gebracht, maar in rhythmische klanken, die, goed geschaerd en geordend, muziek worden genoemd. Deze moeten dan in onze muzikale geest verwerkt worden tot gedachten en kunnen ons dan die heerlijke oogenblikken bezorgen, waarin wij geheel door zoo'n stuk geboeid worden er geheel in opgaan, zoodat wij nog lang de herinnering ervan meedragen.

Ja, muziek is gedachtenuitdrukking zonder woorden en kan daarom ook zoo grootsch zijn en zoo innig diep op ons gevoel werken!

Wat is muziek niet een heerlijk iets voor terneergelagenen, die er door opgewekt en tot geheel andere menschen worden. Ook zelfs kan de muziek evenals boeken zedelijken invloed uitoefenen, door in te werken op hen, die iets slechts gedaan hebben en door 't hooren van zulk eene klankenmengeling vol ernstige poezië tot betere gedachten gebracht worden. Dan kan 't voor hen zijn alsof in hun gevangencel één lichtstraaltje van de zon binnentreedt, om hun tot nieuw beter leven op te wekken.

De muziek heeft ook in de oudheid al gediend ter heiliging van plechtigheden en heette dan gewijde muziek, zooals we haar tegenwoordig nog vinden in de kerken ter plechtige viering van de godsdienstoefening. En er waren ook geen opera's zonder de muziek, die er de volmaking, de kleur aangeeft en het gevoel gedeeltelijk mee opwekt.

Wij mogen er ons dus in verheugen, dat er mooie boeken en muziek zijn, waarin men soms troost kan vinden en genot in ledige uren!

PHLODA.

Inventaris

van ontvangen Groenen inzendingen.

Eenige bergbestijgingen, donderjoolen, onbeschrijfelijke vergezicht en uitgeplozen maaltijden.

Citaten:

Ofschoon ik er van overtuigd ben, dat zulks in 't geheel niet 't geval zal zijn (sic), zou ik u toch willen verzoeken of gij, indien ge er eenige publiciteit aan wilt geven, het gedicht wilt onderteekenen met alleen de beginletters van mijn naam.

Van het gedicht:

Een ruk en een vloek. Zeg, ben je
bedonderd? Je lacht.
'k Zal je verdomme leeren. Wie ben je?
Hè? Wacht!

(Welke regels rijmen.)

Een bergtocht in Insulinde en eenige dragers om voor onze bagage te zorgen, want het is niet te doen om alles mee te nemen.

De maan was al onder gegaan, zoodat het stikdonker was. Bleek en schuw hurken ze neer, de ellendigen, te midden van etherische stinkende vochten, het kale hoofd fantastisch vervormd door 't flinkerend kaarslicht Terwijl een Javaan het beest plukte en roosterde, gingen we in een bergstroom baden Het is me onmogelijk om te beschrijven, hoe mooi die vergezichten waren Men vindt er niets dan groenen, aangeschoten studenten en kellners We hadden een razende honger gekregen Nu begon de tocht eens goed Na het eten gingen we dadelijk slapen het was onbeschrijfelijk mooi het afdalen ging natuurlijk veel gemakkelijker dan het klimmen lekker baden en daarna flink eten eene voor leeken niet te begrijpen gewaarwording.

Opmerking van de redactie:

Er is toch niets etischer dan natuurschoon. Men vergeet dan aan eten en drinken te denken

Men bewondere de sterk doorgepeperde stemmingseenheid in de volgende:

Herfsttint.

't Veel kleurig herfstkleed spreidt zich weer
Op 't groen, de velden, en 't woud.
De gele blaadjes dwarrelen neer,
Een stormwind loeit en knakt het hout.

In de warmte leert men niet zoo goed als in de kou, daarmee is natuurlijk niet gezegd, dat er geen onkruid onder de tarwe is, (logisch).

Een „wettertanne” die somber dreigend zijn kale kruin omhoog stak, (is dit een groen, neen) 't was de zon die haar triomfen vierde en nader kwam steeds de zegekar van onze dagvorstinne en dreef in wilde vlucht de regen voor zich uit, maar ach! de schoone maagd hield nog haar rein gezicht omhuld met dichte nevelsluiers, en naar men ons vertelt, had zij in dagen niet haar blanke hoofd vertoont hebben de menschen niet steeds dezelfde opmerkingen gemaakt? te hebben zien vliegen is een eisch die men den modernen mensch stelt we voelen dan zoo goed de waarheid van het zoo eenvoudige, en toch diep aangrijpende woord: „Eigen Haard is goud waard in-grijpende verbeteringen hebben aan 't toestel nog niet plaats gehad helaas hun zoeken is vergeefs de menschen blijven echter steeds dezelfde fouten maken de keel wordt hen dichtgeschroefd door een onbewuste kracht.

Dus al de voor- en nadeelen samen genomen komen we toch tot de conclusie: volgens de wet in het leven der natuur, „na regen komt zonneschijn”, of, liever omgekeerd: „na zonneschijn komt regen”. (Alweer van een verbijsterende wiskundige logica).

Bewonder de humor der redactie, heb eerbied voor 't geduld der redactie:

. . . . wij zwegen stil en staarden naar omhoog, en voelden ons zoo klein en nietig slechts 5 minuten duurde het schouwspel

Begrotingen.

Hoofdstuk XVIII van de Corpswet. Van de Corpsverenigingen.

ART. 4f.

Het bestuur is verplicht zorg te dragen, dat jaarlijks voor den 1^{en} November een begrooting voor het aangevangen en een geldelijk verslag over het afgelopen jaar, met het rapport van de verificatie-commissie gereed zijn en gedurende minstens 14 dagen worden ter lezing gelegd in de leeszaal der S. P. en in de keuken der T. H. Het verslag en de begrooting, zullen na door de Algemeene Vergadering te zijn goedgekeurd, door den Senaat voor gezien worden geteekend.

Het verslag zal een nauwkeurig beeld moeten geven van den geldelijken toestand der vereeniging en een overzicht geven van de gevallen, waarin art. 4c van hoofdstuk XVIII der Corpswet niet zijn nageleefd.

ART. 5a.

Telkenjare in de maand December worden de verschillende gegevens omtrent den stand der geldmiddelen van het Corps en zijn vereenigingen, als bedoeld in hoofdstuk IV, art. 6 en hoofdstuk XVIII, art. 4f in een bundel vereenigd en al of niet voorzien van een inleidend woord, door den Senaat alle Corpsleden toegezonden.

Doordat de Corpswet niet zoo snel is herdrukt als gehoopt werd, zijn de wijzigingen van de bepalingen omtrent de verificatie-verslagen niet gedrukt en rondgestuurd. Daarom heb ik ze nog eens doen opnemen aan het hoofd van dit artikel.

Het doel van de bepalingen dient nog wel eens uiteengezet te worden. De Corpswet eischt van de verschillende besturen, dat zij reeds in October zich goed op de hoogte stellen van de geldelijke verhoudingen hunner vereeniging in het afgelopen jaar en verder uitmaken, welk bedrag beschikbaar is uit de gewone middelen om in het aangevangen jaar mee rond te komen. Dus ten eerste het verslag over het afgelopen jaar, maar daarenboven een begrooting van het komende jaar, en dit laatste is de nieuwigheid.

Senaatstoezicht en openbaar maken van het geldelijk wel en wee der corpsverenigingen geeft niets, als men niet voorbehoedend kan werken. Daarom moet er een begrooting zijn *aan het begin* van een vereenigingsjaar. Komt het bestuur daarmee niet uit, dan stelt het een hoofdelijke omslag voor, maar laat niet het nageslacht zuchten onder 't tekort. Wil een bestuur buitengewone dingen, ook goed, als de leden een vermeerdering van hun bijdrage wenschen te geven! Maar eerst goede plannen en daarna handelen.

De begrooting is van buitengewoon nut, als de vereeniging een groot nadeelig saldo heeft. Als eerste post komt er dan op te staan, een behoorlijke som om oude schulden af te lossen. Wil men dat niet, dan is de tijd niet ver meer dat de vereeniging verkwijnt en sterft en dat de laatste leden of het laatste bestuur het geheele nadeelig saldo moeten bijpassen.

Men denke niet, dat aan de vereenigingsbesturen een zware taak is opgelegd, door van hen een begrooting te eischen. De jaarlijksche weerkerende uitgaven staan vrijwel vast, het ledental is bekend, dus men kent het bedrag dat voor het vereenigingsjaar beschikbaar is. Als men weet, dat het opmaken van de begrooting voor het uitgebreide bedrijf van Laga niet meer dan drie uren heeft gekost, kunnen zelfs ouders en hoogleeraaren die tegen tijd vermorsen zijn, er zich gerust bij neerleggen.

En dat de maatregel noodig was, zal niemand durven ontkennen, die de uitgegeven verslagen van 1906-'11 vergelijkt. Er zijn nog te veel vereenigingen, die steeds hun nadeelig saldo op gelijke hoogte houden of dit zelfs nog grooter weten te maken. Alleen een aansprakelijk stellen van het bestuur, vóór dat het geld weer in het vereenigingsjaar verkwijnt, kan en moet hier toegepast worden.

W. M. ROESSINGH VAN ITERSON.

Weekverslag.

„Daar hei-je dat dikke groen van verleën jaer!”

Als de kleine jongens groot worden, blijkt het dat het vrijwel een schoffenzoodje is! Dit aan 't adres van het huidige 1^e jaar, niet de huidige groenen, die motten nog groot worden.

Neen, het eerste jaar van 1910, waarvan wij het betreuren dat ze nu ondanks alles tot het tweede jaar bevorderd worden.

Wat zijn die kerels obscuur geweest, deze dagen!

Waar zit het eerste jaar, vroeg het corps, wat zijn dat voor kerels, wat voeren ze uit, wat doen zij met al de door hen afgeschreven groenen?

Knijpen ze de kat in 't donker?

Zoo gingen ze over de tong, zoo werden ze tot gespreks-onderwerp en helaas! toen kwam het los!

Wat een schoftée!

Misschien zou de corpspraeses beter werk doen om, in plaats van zijn rede tot de groenen, jullie uit te vloeken, uit te schelden, voor galg en rad opgegroeid tuig!

De rest houden we voor ons, het Weekblad is er nog te fatsoenlijk voor.

Goeds of moreels zit er in jullie niet. Daarmee basta, trouwens de eer en het fatsoen van jullie laat ons nu koud!

Maar daar zijn enkele punten die ons als Delvenaren niet onverschillig zijn d.i. dat waigelijk duistere optreden in deze dagen!

Durven jullie niet? Laat kijken je snuiten!

Bij Apollo (met rotte eieren gooien dat teekent jullie weer!) Odin, Laga, Sportvereeniging, zit je dan stilletjes thuis? Bang voor de oudere jaars?

Wie heeft de taak het komende geslacht in ons D. S. C. den weg te wijzen, de jongens uit hun driewekelijksche deemoedigheid los te schudden? Ze met feestvreugde binnen te halen? Hen de plechtige inauguratie te doen vieren?

Slechts 70 van jullie hebben hun vaderplicht op zich genomen! Waar zit de rest???

Wat zeggen we, *slechts* 70, herstelt! *zelfs* 70 van de 110 obscuurlingen zullen zich Zaterdag durven vertoonen! Wat een durf!

En dan verdwijnen ze zeker weer in 't niet! Hals over kop! Nu, niets liever dan dat, wij *zullen* het moreele peil niet door jullie laten neersleuren.

Stik in de whisky en verdwijn.

Naamlijst der Candidaat-leden van het Delftsch Studentencorps.

AANVULLING:

130	D. Boogerd, c.	Oude Delft 144.
131	T. M. Godefroy, r.	156.
132	T. A. G. Asselbergs, w.	Markt 25.
133	F. I. J. Kanstein, c.	Breestraat 53.

Gedachten en Gedichten.

De waarde van bijvalsbetuigingen bij reproductieve muziek.

Men heeft als gewoonte aangenomen, om zijn ingenomenheid te kennen te geven, na een uitgevoerd muziekwerk in de handen te klappen, of op andere wijze leven te maken. Daargelaten of deze gewoonte zeer appreciabel is, is het toch een feit, dat de uitvoerders wanneer zij tenminste daar ontvankelijk voor zijn, en dat zijn de meesten, zoo'n applaus van eel zichzelf geldend enthousiasme boeken. Is echter bij goede beschouwing zulk een opvatting te rechtvaardigen?

Op die vraag kan in enkele gevallen bevestigend geantwoord worden, want luistert een musicus of een op de hoogte zijnd liefhebber, dan zal de muzikale beteekenis van het werk voor hem volkomen spreken. Meestal zal hij reeds lang doorgedrongen zijn in de waarde van het stuk, hij zal reeds een oordeel zuiver over het werk als zoodanig gevormd hebben, heeft meestal de partituur reeds doorgelezen. Zulk een musicus zal dus zijn aandacht in de concertzaal niet verdeelen over muziekstuk en artiest, maar zal vrijwel uitsluitend de waarde van de artistieke reproductie critiseeren.

Echter het groote meerendeel der aanwezigen zal niet gerekend kunnen worden tot de klasse der beroeps- of dilettant musici die op de hoogte zijn. Maar muziek is kunst en kunst spreekt niet alleen tot hen, die er een levenstaak van gemaakt hebben.

En al behoeft men niet dadelijk uit te spreken het: „Publiek, ik veracht u met alle innigheid”, menig kunstenaar zal toch gerechtvaardigd zijn, als hij weinig waarde hecht aan bijvalsbetuigingen in 't algemeen. Is de Tannhäuser in Parijs vroeger niet uitgefloten? Was misschien

deze disqualifikatie ook toe te schrijven voor een deel aan bijkomende redenen, het feit, dat een werk, dat thans bijna 't grootst aantal opvoeringen beleefd, op zulk een wijze is beoordeeld, is dus niets anders dan een stemmingsuiting. Zoo geloof ik, dat men een collectief applaus, in 't algemeen bijvalsbetuigingen, alléén naar waarde kan schatten, wanneer men het een subjectieve stemmingsuiting noemt.

Na een zacht stukje, bijvoorbeeld, dat de toehoorders in een doodelijke stilte dwingt, komt als reactie meestal een donderend applaus, al was het werkje ook nog zoo weinig beteekenend.

De vraag dus of een bijvalsbetuiging in de concertzaal den componist of den uitvoerder geldt kan, maar ik meen, alléén op de volgende manier beantwoord worden: Zij geldt geen van tweeën, maar alléén de stemming van het oogenblik!

L. R.

Uit de Delftsche wereld.

Ergenissen.

Voor Vrijdag 22 Sept. waren alle belangstellenden uitgenoodigd de plechtige, niet-officieele opening bij te wonen van het gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwe Laan No. 67.

De bijvoeging van dit nummer moge vreemd schijnen, van de nuttigheid ervan konden allen zich overtuigen, die aan de uitnoodiging gehoor gegeven hebben, en nog niet voldoende van de plaatselijke toestanden op de hoogte waren. Toen zij voor de ingang stonden, zal de herinnering aan dat nummer menigeen over de twijfel heen geholpen hebben, of dit stalpoortje — ziet ook de binnenzijde! — werkelijk de hoofdingang van een grootsch en uitgebreid gebouw moest voorstellen.

Na de kleine massaalheid van dit hoofdingangetje en de somberte van het vestibuletje door en de trap opgegaan te zijn, heeft men zijn oogen te gast laten gaan aan het liefelijke blauw der muurtegels, om vervolgens zijn hoed op te hangen aan de daarvoor dienstbare radiatoren, raamen en contactknoppen.... Toen slokte de „kerk” alle belangstellenden op en hield hun aandacht lang gespannen, hen dwingend tot diep nadenken over questies als deze:

1^e is deze zaal als aula bedoeld?

waarom is hij dan niet meer aula-achtig?

of stelt het een collegezaal voor?

maar waarom is hij dan niet collegezaal-achtiger?

of is het misschien de bedoeling geweest een ellendig tusschenprodukt te leveren, zoowel voor aula als voor collegezaal dienstbaar en dus voor geen van beide goed?

2^e waarom kan deze zaal donker gemaakt worden en is er geen vaste projectieinrichting?

3e hoelang duurt het voordat deze zaal donker gemaakt is? Gegeven: elf groote ramen met ongebalanceerde gordijnen, die met een windwerkje op- en afgerold worden. Harddraaiende kan een gordijn in 5 minuten worden opgerold. Totaal beschikbaar één slinger.

4e waarom is een gedeelte van het schakelbord in het midden van de zijwand, een ander deel naast het bord aangebracht?

5e waarom is een der muren zoo vies uitgeslagen?

De overweging van deze en dergelijke vraagstukken kortte de tijd waarin op de hooggeleerdheid gewacht werd. Eindelijk kwam deze opdagen in huisjasjes met hier en daar een verdwaalde kleedjas en kon het openingscollege van Prof. Franco beginnen, met belangstelling werd de ontwikkeling van de werktuigbouwkunde aan de T. H. gevolgd. Af en toe grappige plaatjes illustreerden de groei, die als de bekende kool heeft plaats gehad.

Het publiek was blij en applaudiseerde dankbaar toen het uit was. Maar wie gedacht had dat hij er nu al af was, rekende buiten de waard. Zoodra had prof. Franco niet het podium verlaten of collega Cop betrad het spreekgestoelte, gewapend met een dik pak papier. Toen werden velen wanhopig.

Zijn boek van voren naar achteren vice versa doorbladerend, reeg de spreker een eindeloze keten van woorden aaneen, daarbij totaal vergetend van leestekens gebruik te maken. In het begin wekte een al te kromme woordenkombinatie wat hilariteit, maar langzamerhand verdronken de vermoeide hersenen in de pijnigende stortvloed van onbegrijpelijkheden.

Ten slotte werd het in menig hoofd een donkere mengelmoes waaruit alléén af en toe het woord „tank” als een lichtpunt opstak. Menschen die het weten kunnen fluisterden dat het hartelijkheden waren en dat het spreekwoord van die passende schoenen gebruikt kon worden; maar moesten dan al die onschuldigen opgeofferd worden aan de wraak tegen die enkelen die de schoenen pasten?

Toen het gedaan was werd er hard geklapt en was men zeer blij.

Daarna begon de rondgang ter bezichtiging van vele merkwaardigheden. Een listeling maakte al dadelijk de opmerking, dat voor de groote collegezaal, die \pm 300 menschen kan bevatten, 19 kapstokken beschikbaar zijn. Iets verder kijkende ontdekte hij voor de beide andere collegezalen, die elk 150 menschen moeten bergen, respectievelijk 47 en 44 kapstokken.

Voor de zich op dienzelfde verdieping bevindende 6 teekenzalen à 40 menschen en 1 leeszaal is niet één kapstok aangebracht. Op de andere verdiepingen is het net zoo. Dezelfde wiskundige telde op het met gewapend glas afgedekte dak van de werkplaats 37 kapotte ruiten tegen 55 heele. Een soortgelijk dak boven de verzameling van Mech. Technologie vertoont dezelfde eigenaardigheid.

Verder bevinden zich van de gelegenheden die niet in het decimaalsysteem opgenomen, maar met het cijfer 100 gemerkt zijn, 2 dubbele op elke verdieping. De inrichting daarvan voldoet geheel aan de eischen van de tijd (die tien jaar achter ons ligt).

Op de bovenverdieping bewonderde men het mooie uitzicht en verlustigde zich verder in het interessante vraagstuk hoe de booglampen, die boven de scheepsbouwteekenzalen hangen, naar beneden kunnen gelaten worden zonder op de balken terecht te komen, die loodrecht onder hen liggen. De schuchtere opmerking werd gemaakt, dat de lichtschoteltjes, die boven de andere booglampen hangen, in die zalen wel wat kleintjes zijn. Jammer dat we ze nog niet in werking zagen.

Verder loopend, prees men de buitengewoon doordachte plaatsing van de lichtdruk-inrichting met zijn balkonnetje, dat zelfs in deze tijd nooit vrij is van slagschaduw en zich dus buitengewoon goed leent voor het maken van blauwdrukken.

Een interessante studie werd gemaakt van de toegangen tot de teekenzalen. Deze liggen in blokken van drie achter elkaar. De voorste is te betreden door twee groote, dubbele deuren, de beide achterliggenden slechts door een klein, enkel deurtje. Er kon eens brand komen, dacht men bij de uitvoering, 't kon bij die enkele deurtjes gedrang geven, een kleek besluit: een gat in de vloeren geslagen en een geconstrueerd ijzeren trap daar in gesmeten, dewelke er nu geheel los van de muren in 't gebouw zweeft, naast de reeds aanwezige steenen trappen de trappenbouw vertegenwoordigend. Wat de matglazenruitjes in de tusschenschotten doen, is ook niet zonder meer duidelijk. De ramen leveren stof tot belangrijke beschouwingen. Niet alléén hun onderscheidingen in wel- en niet-open-kunnende, welke twee soorten, „wegens de symmetrie zeer grillig in de voorgevel verdeeld zijn, maar ook wegens hun vorm, die, zooals een civiel beweerde, veel te groot en slap is; inderdaad gaat het grootste deel niet zonder klemmen open.

De gordijnen zijn bijzonder practisch aangebracht. Ze kunnen niet dicht als de ramen open zijn, zoowel voor openen als sluiten van de ramen moet men speciale voorzorgen gebruiken, om de touwen niet beklemd te doen zitten, en heelemaal open kunnen de ramen niet, want dan zit het heele gordijn klem. Voor de tuimelramen is de constructie gekozen die in zaal R van de Verversdijk bij de minste wind altijd staat te kleppen.

Nog veel meer kan men op zijn rondgang bemerkt hebben, men kan bijv. geteld hebben hoeveel quadrant-ijzeren kolommen *scheef* op hun neuten en hoeveel van deze weer *scheef* op de vloer staan; hoeveel verschillende soorten muurankers gebruikt zijn en hoeveel daarvan *scheef* zitten. Wie oogen heeft kome en zie!

Ten slotte nog een vraag: waarom zit niet achter iedere radiator een luchtrooster en wat beteekent het rode schijfje op de schuif van dat rooster?

FLIP No. I.

NASCHRIFT.

Hij die zich weer ergert over deze ergenissen en dat ontevreden vitten noemt, bedenke:

dat Flip in de bouwkunde liefhebbert;

dat in zijn latere loopbaan, zoo niet *de* voornaamste, dan toch een belangrijke plaats zal worden ingenomen door het toezicht-uitoefenen op de uitvoering der werken;

dat het hem niet kwalijk is te nemen dat hij zich daarin oefent op de gebouwen in zijn omgeving;

dat *zooveel* merkwaardigs ziende, dit de oorzaak wordt dat hij het wereldkundig maakt;

om tevens te rechtvaardigen *zijn* indruk:

dat de rijksbouwmeesters en hun staf een *zeer onvoldoend* toezicht hebben uitgeoefend en aan onze studenten een *zeer slecht* voorbeeld hebben gegeven. Saluut FLIP No. II.

(Zie verder Derde Blad).

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 30 SEPTEMBER 1911. No. 37.

Nederlandsche Vereeniging voor Luchtvaart.

Aan de Studenten, ingeschreven aan de T. H., wordt bekend gemaakt, dat het Aerodynamisch Laboratorium der Nederlandsche Vereeniging voor Luchtvaart hetwelk den Leden dier Vereeniging ten dienste staat en in het gebouw voor Natuurkunde en Electrotechniek gevestigd is, ook door hen gedurende een jaar voor ernstige proefnemingen kan worden gebruikt.

De Commissie voor Technische Zaken der bovengenoemde Vereeniging zal zooveel in haar vermogen is haar steun aan de Laboranten verleen.

Het Reglement op het gebruik van het Aerodynamisch Laboratorium is opgenomen in No. 8, Jaargang III, van het officiëel orgaan der Vereeniging, getiteld „De Luchtvaart”. Afschriften daarvan zijn te bekomen bij den Secretaris der C. T. Z.

Het Bestuur der Commissie voor Technische Zaken,
F. VAN ITERSOU, Voorzitter.
A. H. PAREAU, Secretaris.
François Valentijnstraat 197, Den Haag.

TOELICHTING BIJ BOVENSTAANDE BEKENDMAKING.

Bij tal van technische problemen, de luchtvaart in de eerste plaats, den winddruk op bouwwerken, luchtweerstand van voertuigen, windmotoren, ventilatie, uitstrooming van gassen komt kennis der Aerodynamica den ingenieur in hooge mate te stade. Door proefnemingen in het Aerodynamisch Laboratorium wordt de belangstelling en het inzicht in dezen tak van ingenieurswetenschap verhoogd.

De Nederlandsche Vereeniging voor Luchtvaart heeft den Studenten haar laboratorium ter beschikking gesteld in de hoop, dat velen de Aerodynamica zullen beoefenen.

In de bibliotheek der afdeling voor werktuig- en scheepsbouwkunde en in de hoofdbibliotheek der T.H. liggen de beste tijdschriften op het gebied der vliegtuigtechniek ter lezing en zijn de standaardwerken aanwezig.

De meest uitgebreide bibliotheek op dit gebied is die der Vereeniging voor Luchtvaart. De kosten van het lidmaatschap dier vereeniging bedragen f 10.— per jaar, waarvoor men het tijdschrift „De Luchtvaart” gratis ontvangt en verschillende andere voordeelen geniet.

De Secretaris der C. T. Z.

Van verre landen.

Bezoek van de Leidsche Vacantie-leergang aan Delft.

Verleden Zaterdag kwam het gezelschap hier om 11 uur aan, opgewacht door bestuursleden van de Studentenafdeling van het Algemeen Nederlandsch Verbond en eenige vrijwilligers. Omdat de bezoekers denzelfden middag naar Rotterdam moesten om een tocht door de havens te maken, was er niet veel tijd en zouden de schoonheden van Delft in versnelden pas worden afgedaan. Dus trok men langs de Leeuwenhoeksingel enz. buitenom naar de Oostpoort, waar een splitsing plaats vond. De technici bekeken toen even het nieuwe gebouw voor W. en S., de anderen gingen door naar de Nieuwe Kerk om de praalgraven te bezoeken. Om 12 uur moest alles weer op de S. P. zijn voor het koffiemaal; daar zouden dan ook nog een paar heeren zich aansluiten, die de Gentsche studenten van nabij kenden, maar de Oudejaarsdonderjool was hun te machtig geweest. De verschillende geleiders verloren steeds weer een gedeelte van hun kudde, die in winkels prentkaarten gingen koopen en dan zoek raakten, maar betrekkelijk spoedig zat men gezamenlijk aan op de eetzaal, die voor de Senaatsreceptie al in gereedheid was gebracht, zoodat men geen aangename omgeving kon wenschen.

Toen het gezelschap zoo bij elkaar zat — een dertig personen — kon je de deelnemers gaan indeelen. Daar waren in de eerste plaats de advocaten, die voor de juridische leergang waren gekomen met de studenten in de rechten. Dan kwam de groep der leeraren en onderwijzers

die de twee weken in Leiden hadden benut om zuiverder Nederlandsch te leeren spreken, dan dat in hun omgeving geschiedt. Bij deze groep waren eenige Walen, die — teeken des tijds — Nederlandsch goed wilden leeren en daartoe van deze vacantie-leergang hadden profijt getrokken. Dan notarissen, ambtenaren van de registratie en wat dies meer zij, die naar Leiden waren gekomen omdat hun het programma aanlokte, dat behalve colleges over algemeene onderwerpen ook veel uitstapjes beloofde waardoor men veel van Nederland zou zien. Verder de studenten van „t Zal wel Gaan” van Gent, die door de vereeniging van oud-leden in staat waren gesteld te komen naar Leiden en daar het Nederlandsch als wetenschappelijke taal door hoogleeraren te hooren hanteeren.

Om kort te gaan, we dronken allemaal koffie of fosco en het zij hier even vermeld dat der vaderlandsche nijverheid een groote dienst is bewezen, want allen keeren als fosco-profeten naar hunne haardsteden terug, brengende de blijde boodschap, dat hier de eenig ware cacaodrank is gevonden.

Bij het einde van 't maal werd nog een woordje gesproken; namens de bezoekers was 't advocaat De Zwart van Brussel, die uitdrukte de gevoelens van dank voor de wijze waarop zij waren ontvangen. Hij sprak ook over het groote nut van de Leidsche leergang voor de toenadering van Noord- en Zuid-Nederlanders en noodigde ons allen uit dit jaar naar Gent te komen, waar „t Zal” een groot feest heeft, (waarom wist hij niet nauwkeurig, maar dat deed er minder toe), een groot feest waar ieder Noordelijke makker meer dan welkom zou wezen.

Na tafel bezochten we het Prinsenhof en Lambert van Meerten. Toen was de tijd om en bleef er niets meer over dan het gezelschap behoorlijk op te drijven naar het station, dat niemand de trein zou missen.

Verleden jaar is er moeite gedaan hier een eigen technische vacantie-leergang te houden. Dat is mislukt bij gebrek aan deelneming, wat heel jammer is, want het zou een middel geweest zijn om de band tusschen de T. H. en België wat nauwer aan te halen. Als over eenige jaren de Gentsche Hoogeschool zal zijn vervlaamscht krijgen we daarin de tweede Nederlandsche inrichting van technisch hooger onderwijs. En ik stel me voor dat Gentenaars dan hier komen werken in onze laboratoria en andersom. Maar zoover zijn we nog niet.

Tot dien tijd zal de toenadering uitsluitend die van studenten zijn en ik kan iedereen nu vast aanraden mee te gaan naar Leuven in Januari of naar Gent in Maart.

Studiebelangen.

RAPPORT der organisatie ter behartiging van de studiebelangen der ingeschrevenen aan de T. H. 1908—1911.

Bladzij voor bladzij kijken wij het verslag door. Uiterlijk wat een armzalige verzorging, 'n minderwaardig papier, dat aan andere doeleinden doet denken! 200 + 1300 verklapt de drukker aan de voet van het tweede blad, nog een geluk dat 200 exemplaren uiterlijk verschillend zijn van de 1300 prullen.

Over den inhoud. Wat de C. C. in de inleiding meent te mogen weglaten, n.l. inrichting en werkwijze der C. C., is werkelijk niet zoo algemeen bekend en een overzicht zeker waard. Een groot bezwaar van het boekje, lijkt mij het totaal ontbreken van een algemeene beschouwing, in den zin van een samenvatting van de opinie's der verschillende verslagschrijvers, een duidelijk antwoord op het „Waarheen?” der Techn. Studie. Het boekje geeft nu alleen verslagen, gerangschikt naar de afdelingen, verdienstelijke détailwerk, juiste opmerkingen op elke bladzij.

De algemeene onderwerpen, examens, prijsvragen, rooster, enz., zijn bondig behandeld. We zijn het volkomen eens met de C. C., waar deze bij de professoren eenheid van meening omtrent toelaten van promoties wenscht, vooral waar slechts één titel bestaat. Anders krijgt de doctorstitel geen waarde in de maatschappij. Het is goed dat het eens is uitgesproken.

We gaan afdelingsgewijs verder.

Het komt ons voor, dat de wiskundevakken te kort zijn behandeld. En of herstel van het responsiecollege invloed op de examen-resultaten zal hebben, het is de vraag. Maar wat is dan de oorzaak van het misschien voor 75% mis-

lukken der wiskunde-examens, dat ons vroeger het woord „slachtwet” in de pen heeft gegeven? De C. C. zwijgt. Misschien verschaft een wisk. ex. statistiek over de laatste 10 jaren eenig licht in deze zaak. Ligt het aan de colleges? Aan de professoren?

Over handteekenen lezen we iets goeds. In 't kort: „Iemand, die 't op de H. B. S. geleerd heeft, heeft aan 't handteekenen hier, niets. En hij, die er bij zijn eind-examen H. B. S. nog niets van kent, leert 't hier nooit.” De rest van dit hoofdstuk, gewijd aan Technische Hygiëne en Bedrijfsleer, geeft belangwekkende opmerkingen — trouwens 't geheele verslag is er vol van.

In hoofdstuk Weg- en Waterbouwkunde let de C. C. op alles, behalve op de gebouwen.

Ik behoef hier niets aan te voegen. Menigeen heeft in die droefgeestige omgeving een grondige afkeer van het vak gekregen. Op dit gebied is nog alles te voorzien.

Waarvoor wel waardeerende woorden gewijd aan nieuwe gebouwen, maar geen klacht geuit over het huis der Civiele wetenschap?

Dit is een van de vele voorbeelden die het optimisme van de C. C. bewijzen, uit het rapport spreekt haast *nog meer* waardeering over alles en nog wat dan wenschen en grieven, die toch ook tallozer zijn.

Gewezen wordt verder op de overbodige uitbreiding der Theor. Mechanica voor de civielen; voor de Werktuigkundigen is deze uit een oogpunt van lastige theor. vraagstukken als gyroscopen, enz., daarentegen te verdedigen. Splitsing naar het vak dus.

Bij het beoordeelen van het geheele verslag, moet takt en discretie geprezen worden; waar echter misbruik en oorzaak elkaar direct opvolgen, wordt de discretie dikwijls ironie, en men krijgt den indruk, dat de professoren gespaard zijn, b.v. waar prof. Klinkhamer door drukke werkzaamheid verhinderd is, genoegzaam college te geven. Ziekte natuurlijk buiten geschakeld, maar men vergelijkte toch heusch eens aan de hand van den rooster. Meer staaltjes hiervan volgen.

Iets verder lezen we over Werktuigbouwkunde voor C's: teekeningen en schetsen voor het examen zijn niet „strikt noodzakelijk”. De afd. acht het n.l. niet mogelijk de C. I. studenten een juist inzicht in de Werktuigbouwkunde te geven „zonder” teekenen en schetsoefeningen.” Wij hebben deze twee zinnen niet begrepen.

De aanhef van het Bouwkunde kappittel, van „een zwaartepunt, dat door geringe invloeden kan verschuiven”, is bijzonder vaag en algemeen; veel wordt verder bij deze afdeeling over „wenschen” gesproken; nergens valt eigenlijk op te rekenen. Hoop doet leven.

Over de behuizing der bouwkundigen weder geen woord, zie onze opmerking bij de afdeeling C.

Uit de Werktuigbouwkunde afdeeling nemen we over het vervallen van de eisch van 't teekenen van gereedschapswerktuig. De C's benijden de W's, wat teekeneischen aangaat!

Aviatiek! De C. C. zegt, dat een privaat-docent in dat vak op zijn plaats is: areodynamica, luchtvaartmotoren, alles onontgonnen terrein voor de T. H. Waarom steeds jaren in actualiteit achterblijven en nooit iets aangepakt?

De Scheepsbouwkunde wordt beoefend door tevreden menschen. Terloops boeken wij een succes voor de C. C. n.l. haar onderhoud met Prof. van der Kloes, die hout en ijzer in 't begin van den cursus behandelt, terwijl ook een gunstige regeling voor andere afdeelingen in dezen zin tot stand kwam.

Een quaestie, die de C. C. bezig gehouden heeft is het instellen van vakcolleges in de eerste 2 studie-jaren, vooral voor de E's; daar in Bijlage IV hierover een briefwisseling voorkomt, een uitwijding:

De subafd. der electrotechniek zegt, dat een E-college in 't 2de jaar onmogelijk is, daar alle E-colleges steunen op de 1ste en 2de-jaars Natuurkunde-cursus, waarin Prof. Siertsema verschillende onderwerpen op E-gebied uitvoeriger behandelt dan aan de Hoogere Burgerschool (!)

In brief II: Juist bij de E-colleges laat de kennis der electrotechnische onderdeelen van de natuurkunde-cursus veel te wenschen over.

Wij maken hieruit op, dat de belangstelling van E-colleges in den natuurkunde-cursus, die \pm H.B.S. geeft, zeer gering is; dat hierin alleen verbetering te brengen is, door een uitvoeriger speciaal electrotechnisch college in 't 2de studiejaar. Deze conclusies maakt de C.C. niet of ze trekt er in 't geheel geen partij van.

De zin van de weinige belangstelling der E-studenten in de Natuurkunde-cursus, is m.i. totaal verkeerd in het debat gebracht en slaat op niets.

In het scheikundig verslag wordt de overheid der T.H. wederom gespaard.

We lezen:

„Ontzettend veel kostbare tijd gaat verloren door het in „extenso dubbel behandelen” van eenige onderwerpen. De „aandacht” der C.C. blijft op dit punt „gevestigd”.

En elders:

Er heerscht groote onbekendheid, wat betreft de regeling en ook het tijdstip der examens en bovenal der tentamens. De „opmerkzaamheid” der C.C. blijft op dit punt „gevestigd”.

Geen sprake van „optreden” der C.C.

Ook op andere plaatsen dwingt die „gevestigde aandacht” ons een glimlach af.

De subafd. der mijnbouwkunde heeft weinig te wenschen en veel te wachten. Men denkt aan het nieuwe gebouw. Dit is de gelukkige en ideale faculteit!

Deel II van het verslag is gewijd aan vakvereenigings-verslagen, niet veel meer in den regel als een lijst van lezingen 1908—'11. De heeren secretarissen hadden zich wel wat meer moeite kunnen geven.

Deel III geeft Bijlagen en Register: o.a. alle leden der C. C., financieel verslag, de reeds aangegeven brieven enz.

In Bijlage III een briefje aan de curatoren aan de C.C. in verband met het in kennis stellen van den Min. van Binnenl. Zaken met den onvoldoenden toestand van het scheikundig laboratorium. Moeten wij gelooven dat dit het eenige belangrijke epistel is, door de C.C. in drie jaren van dat college ontvangen dan is de correspondentie zeer zeker niet druk en het contact vrij gering geweest.

De examenstatistiek heeft weinig indruk op me gemaakt; ik heb de cijfers maar even ingekeken, overzichtelijk is het geheel in geen geval. Ik heb een flauw vermoeden dat de uitleggende zin hierbij is vergeten. Wordt nu maar wijs uit dien wir-war!

We huldigen ten slotte de C.C. voor het vele werk aan dit boekje besteed; de eenheid is verloren gegaan, het is detailwerk, het noodzakelijke gevolg tevens bewijs hiervan is deze bespreking zelve, welke tot een zelfde verzameling van losse onderdeelen is geworden. Maar het boekje blijkt vol van nuttige wenken en opmerkingen, door een practisch alph. register gemakkelijk na te slaan. 't Is wellicht wat optimistisch en voor hunne Hooggeleerden wat zacht getint. De eigenaars van de 200 uitgelezen exemplaren zullen het verslag bewaren, de anderen, wellicht. R.

Technische Hoogeschool.

PRIJSVRAGEN, uitgeschreven in September 1911, te beantwoorden vóór 1 November 1912 door studeerenden aan een Nederlandsche instelling van hooger onderwijs. (Ingevolge art. 37 der Hooger-Onderwijswet).

Afdeeling der Algemeene Wetenschappen,

1.

Men verlangt:

Een tekening van een interieur van een Nederlandsche kerk, gebouwd vóór 1500, uit te voeren als aquarel, pen-, potlood-, crayon- of pastelteekening, naar keuze van den inzender.

Voor het vervaardigen der perspectivische tekening mag geen gebruik gemaakt worden van constructieve of photographische hulpmiddelen.

2.

Men vraagt te onderzoeken of een gyroskoop van Foucault zoodanig gewijzigd en zoodanig opgesteld kan worden dat zijn beweging ten opzichte van de bewegende aarde kan uitgedrukt worden in formules met uitsluitend algebraïsche of goniometrische functies; tevens voor dit geval of voor die gevallen de formules af te leiden.

De bewegingstoestand bij het begin is geheel willekeurig.

Bij dit onderzoek worde de aarde beschouwd als een lichaam, dat uit concentrische, bolvormige, homogeen lagen bestaat.

Geen andere grootheden mogen worden verwaarloosd dan de weerstand van de lucht, de wrijving van de assen in de tappen en de massa van elk der beide ringen.

3.

Gevraagd wordt een verhandeling over het Rheinisch-Westfälisch Kohlensyndikat, zijn invloed op de kolenprijzen en de arbeidsverhoudingen in het algemeen en op de mijnontginning en den kolenhandel van Nederland in het bijzonder.

De antwoorden op de vragen moeten, met een andere hand dan die van den inzender of met een schrijfmachine, in de Nederlandsche taal zijn geschreven.

De antwoorden moeten vóór of op 31 October 1912 worden toegezonden aan den Secretaris van den Senaat der Technische Hoogeschool, met opgave van een correspondentie-adres van den inzender; zij moeten geteekend zijn met een spreuk of een ander kenteeken en daarbij moet gevoegd worden een verzegeld briefje, dat dezelfde spreuk of hetzelfde kenteeken tot opschrift heeft en den naam, het studievak en het eigen adres des schrijvers bevat.

Het staat den inzender vrij aan de door de Afdeeling in de opgave gestelde eischen nog uitbreidingen, gevolgtrekkingen, enz. toe te voegen; maar hij moet in de eerste plaats aan de gestelde eischen voldoen.

Op den achtsten Januari 1913 zal door den Senaat het oordeel der Afdeeling over de ingekomen antwoorden worden bekend gemaakt en aan de schrijvers der meest voldoende antwoorden, die der bekroning zijn waardig gekeurd, de gouden eerepenning worden uitgereikt.

Een met den gouden eerepenning bekroond antwoord wordt teruggezonden aan den schrijver; niet bekroonde antwoorden worden teruggezonden aan het opgegeven correspondentie-adres.

De Senaat der Technische Hoogeschool,
J. CARDINAAL,
Voorzitter.

M. DE HAAS,
Secretaris.

Delft, September 1911.

Propaedeutisch Examen, gehouden na de Zomervacantie 1911.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

W. J. Berdenis van Berlekom.	H. W. Mouton.
J. G. Flohil.	J. S. v. Nijmegen Schonegevel.
P. W. Godefroy.	F. Reynst.
F. I. J. Kanstein.	J. Ph. Tollenaar.
C. Krijn.	

Werktuigkundig Ingenieur.

H. O. J. H. Bauduin.	D. C. J. IJlst.
----------------------	-----------------

Scheikundig Ingenieur.

J. C. van den Berg.	Mej. G. C. Kraijenhoff
R. de Brauw.	van de Leur.

Electrotechnisch Ingenieur.

J. J. M. van Dijk.	A. Noordijk,
W. L. J. F. Godin.	P. F. van den Thoorn.
H. J. Goudswaard.	K. A. M. Tielenius Kruijthoff.
D. Jansen.	J. P. Verlooy.
F. B. C. E. M. Jansen.	J. L. M. Wijers.
G. H. Meerburg.	

Ingekomen boeken.

MEEUSSEN'S VOETBAL-AGENDA.

WISKUNDIG TIJDSCHRIFT, uitgegeven door P. Visser Azn., Haarlem.

RAPPORT DER ORGANISATIE TER BEHARTIGING VAN DE STUDIEBELANGEN DER INGESCHREVENEN AAN DE T. H., gedrukt en verkrijgbaar bij de Techn. Boekh. en Drukkerij J. Waltman Jr.

DE WERELD. Democratisch-staatkundig en algemeen weekblad, uitgegeven door „Elsevier”, Amsterdam.

Berichten en Mededeelingen.

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

Nogmaals worden zij, die nog gelden verschuldigd zijn voor op crediet gekochte handleidingen (van voor 13 April 1911 dus) dringend verzocht deze bij de firma Waltman te voldoen. Ter herinnering is hen deze maand wederom een briefkaart gezonden.

Wij vestigen er de aandacht op dat de nieuwe verkoopsregeling op 1 October in werking treedt. Voor bijzonderheden zie vorig nummer van het S. W. of de betreffende publicatie in de T. H.

De handleiding Analytische Meetkunde I is bijna uitverkocht, reeds in Mei j.l. deed het Bestuur stappen om tijdig in een tweede druk te voorzien. Door vertraging in het gereedkomen der eenigszins gewijzigde copie, is een onmiddellijke inval van de tweede druk onmogelijk geworden, het Bestuur verwacht deze echter nog in de maand October te kunnen doen verschijnen.

HET BESTUUR.

ADVERTENTIEN.

Door omstandigheden direct TE HUUR: een
mooie groote Zitkamer en Slaapkamer
van alle gemakken voorzien.

Adres NIEUWE PLANTAGE 77.

Gelegenheid voor Dinertafel,
voor acht à tien personen, à 75 cents per couvert.

KOFFIETAFELS 30 cent per couvert.

Adres VERWERSDIJK 43.

KOFFIETAFEL.

KAMERS beschikbaar voor een goede
EET- en KOFFIETAFEL.

Adres OUDE DELFT 90.

Café Restaurant
„Stations Koffiehuis”
BILJARTS 1e KLASSE
„'t Is-me-ed-so”.

LOKALEN voor Clubs en Vergaderingen.

J. W. STOUTJESDIJK,
Jacob v. d. Doesstraat 94. - Den Haag.
REPETEERT:

Toegepaste Mechanica.

INRICHTING VOOR DANSONDERWIJS
BAZARSTRAAT 20. :: DEN HAAG. :: TELEPHOON No. 2317.

Aanvang der lessen 16 OCTOBER a.s. Spreektijd van v.m. 11 tot
n.m. 5 en n.m. 7 tot 9 uur. Prospectus wordt op aanvraag toegezonden.

HENDRIK KOOPMAN Sr.

GEREEDSCHAPPEN voor Hout, Metaalbewerking, enz.
M. J. J. GOUDRIAAN, Peperstraat 2. -:- Telef. 392.

's Gravenhaagsche en Delftsche Manège

Directeur: R. J. J. HIEMSTRA.

Kazernestraat 46-48, 's Hage. Westvest 16, Delft,
 TELEFOON 3065. TELEFOON 335.

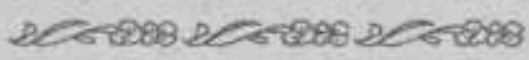
DAGELIJKS RIJONDERWIJS.

Speciale gelegenheid tot opleiding voor de EXAMENS
 VAN ADSPIRANT-CORNET.

G. & H. OUWERLING,

Meubelfabrikanten,

CHORSTRAT 28.
 CELLEBROERSTRAT 33.

Meubelfabriek. : : : :
 : : : : Behangerij : : : :
 : : : : Stoffeerinrichting.
 BUREAUX. / BOEKENKASTEN.
 LUIE STOELN. / TAFELTJES.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

CHAMPAGNE LEON CHANDON	f 2,00
„ VIX-BARA CARTE ROSE	- 2,50
„ MOËT & CHANDON	- 3,25
„ „ „ „ Demi Sec	- 3,50
„ „ „ „ White Star	- 4,25
„ VÈUVE BINET FILS & C ^{IE}	- 3,25
„ HEIDSIECK MONOP. SEC	- 4,55
„ G. H. MUMM	- 4,20
„ DE NEUVILLE & C ^{IE}	- 1,60

PIANO'S en ORGELS in huur van af f 4.—
per maand met inbegrip van stemmen bij

F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

FOTO-ARTIKELEN

ADR. VAN OOSTEN.

BRABANTSCH TURFMARKT 65. — DELFT.

Speciaal adres voor het

ontwikkelen en afdrukken van platen en films
 OPPLAKKEN EN INLIJSTEN VAN FOTO'S, ETC.

A. Kreymborg & C^O

MARKT
 14 en 16

DELFT

Hofleveranciers.

Amerikaansche Kleedermakerij.

Berichten de ontvangst der NOUVEAUTÉ's
 voor het Najaar.

Men vrage stalen, vergelijkte prijzen, furni-
 turen, elegance en afwerking.

Speciaal Huis voor REGENJASSEN.

Gelegenheid voor Abonnement.

A. KREYMBORG & C^O.

Grootste importeurs van

Engelsche, Schotsche en Brunner Stoffen.

TELEPHOON 322.

ZONDER TWIJFEL vindt men de RUIMSTE SORTEERING

STUDEERLAMPEN

voor GAS- en ELECTRISCH LICHT.

bij **J. HUURMAN, Hypolitusbuurt 22,**

twee huizen voorbij het POSTKANTOOR

Gascomforen. -:- Keteltjes -:- Gaslangen.

: : : : Zit- en Voetbaden. : : : :

